

Rubai Mısralarında Hikmet Damlaları (78)

Şair: Ali Özdoğan

BANA

Ne ben benim imişim ne şu fânî var bana
Meğer biraz bez ile bir de turâb yar bana

EY HASET

İki göz iki çeşme olmadı deyû yas et
Veren Hakk hem imtihan ey şifa bulmaz haset

SEN

Sevdiğin mi acep kalbime can ruhtaki düş sen
Düşsen a güzel gel de o an gönlüme düş sen
Ah sanki ezelden yazısın ruhla gülüş sen
Düşsen a güzel gel de o an gönlüme düş sen

EY CEFAKAR

Dîde giryan eyledin âşık nedir bilmez misin
Ey cefâkar inletir hem gözyaşım silmez misin
Ah giriftâr oldu göynüm derd içinden gel deyû
Bir defa olsun benim'çün şiveger gülmez misin

SEN

Ol mübârek beldelelerden ses gelür ah dinle sen
Gurbetündür anla fânî ağlayup derdinle sen
Gör gurûb etmek yakındur Hû deyû gel inle sen
Gurbetündür anla fânî ağlayup derdinle sen

BEKLETMESE

Firkat yetişir gelse o cânân-ı müsekkîn
Bekletmese ah eylese şol rûhumu teskin
Hasret ki yakar yâresi çok hançeri keskin
Bekletmese ah eylese şol rûhumu teskin

GÖNÜL

Sevdiğin mi gönül firkate düşmek mi murâdın
Mecnunla edilmiş de duyulmuş gibi yâdın
Ah yandı inan korlu alev şimdi hayâtın
Mecnunla edilmiş de duyulmuş gibi yâdın

RAHM EYLE

Zulmetme alıp âhımı yâr eyleme mahzun
Rahm eyle gelip kalb-i perîşâna safâ sun
Dolsun şu gönül aşkı içip aşk ile dolsun
Rahm et ne olur kalb-i perîşâna safâ sun

EY DİLARA

Gel safâ ver gör şu kalbim şimdi vîranhânedir
Ey dilârâ rûha binler yâreler açmak nedir
Sevdi göynüm derde düşmek sanki aşk'çün çaredir
Ey dilârâ rûha binler yâreler açmak nedir

BAK ŞOL CİHANA

Bilmez mi sandın merdüm-i dâna
Bülbül de Hakk der hem gül-i rânâ
Sen cehl ü fânî bak şol cihânâ
Bülbül de Hakk der hem gül-i rânâ

YETER

Gel tegâfûl etme artık alma âhım şiveger
Aşka düşmüş kalbi kırdın bin elem verdin yeter
Bak şu hâlim Mecnunum ben sen ki Leylâdan beter
Aşka düşmüş kalbi kırdın bin elem verdin yeter

FİRKAT

Ah ne âteşlerde kalmış kalb-i derûnum yanar
Firkatin bir ok misaldir sanki rûhumdan kanar
Yârelenmiş mâzi hâlâ dîl-i şeyda aşk anar
Firkatin bir ok misaldir sanki rûhumdan kanar

NE BEN BENİM

Meğerse ne ben benim ne bende zerre benden
Ammâ benlik güderim boy bosum ile tenden
Yarışırım âdetâ mal ü evlâd ü iyal
Kurarken binler hayal ruh ayrılır bedenden

KİMİ

Nice inler de sayılmaz ki şu sevdâ yaradan
Kimi dert der kimi dermanımı vermiş Yaradan
Bilirim nîmeti Rabb'in konuşulmaz aradan
Kimi dert der kimi dermanımı vermiş Yaradan

SENSİN

Her sabahın rüzgarından sorduğum sensin benim
Bin gülistan içre güller gördüğüm sensin benim
Aşk bir tek ilmek ilmek ördüğüm sensin benim
Bin gülistan içre güller gördüğüm sensin benim

ANLAT BANA

Anlat bana aşktan yana ey nazlı deniz ay
Say der gibisin dalgaların hoş sesi aşk say
Bir tatlı huzur nağme-i dem duy alıver pay
Say der gibisin dalgaların hoş sesi aşk say

GÜL-İ RÂNÂ

Şarkımdaki neşeyle bırak ey gül-i rânâ
Dursun şu zaman geçmese an gelmese kışlar
Çeşmimde o lâlinle hayâlimdeki mânâ
Sürsün ne olur mahşere dek ah o bakışlar

SENİN

Geçti yıllar hasretin geçmez büyür cânâ senin
Yokluğun kor ah ateştir gonca-i rânâ senin
Aşka düşmüş bak şu göynüm gör derin mânâ senin
Yokluğun kor ah ateştir gonca-i rânâ senin

EBED HEP SANA YARDIR

Bir sisli hazan kalsa ömür solma ümîdim
Var eyledi Rab bil ki ebed hep sana yardır
İmanla gelen şenliği gör bayram ü iyd'im
Vallahi iman eyleyenin cenneti vardır